

Mochcovitz Ginette

Ezen a képen Oliká [Rubel Olga] unokahúgom kislánya, Ginette [Mochcovitz] van. A kép 1942 körül készülhetett, nem tudom, hol. Oliká Berta nagynénémnek, apám testvérének volt a lánya. Ginette nagyon aranyos kislány volt. Tudott magyarul is és franciául is, itt járt iskolába, Magyarországon. Oliká érettségizett, olyan igazi úrinő volt, nagyon intelligens és rendes volt. Roppant közvetlen volt velünk. Odajöttek hozzánk, a Báthory utcába minden héten. Ott ebédeltek vagy ott vacsoráztak, vagy csütörtökön, vagy szombaton, ahogy éppen sikerült. Volt külön társasága, én általában meg voltam hívva, amikor náluk volt társaság. A Király utca 13-ban laktak, jobb módú családnak számítottak. Az édesapja ékszerész volt, Rubel Árminnak hívták. Az ékszerüzletük előbb a Király

utcában volt, aztán a Váci utcába költözött a bolt. Nagyon jól ment neki az üzlet. Oliká összeházasodott egy franciával. A férjét Mochcovitz Remos-nak hívták. Idejöttek Pestre lakni, a férje betársult az üzletbe. Az esküvőjük Párizsban volt. Jól éltek. A nyilasok megölték mindnyájukat. A francia követségen laktak egy darabig 1944-ben. Egy nap valami miatt hazamentek a Döbrentei térre, ahol akkoriban laktak. És akkor odamentek értük a nyilasok. Volt egy lányuk, a tizenhárom éves Ginette. Őt megerőszakolták, utána a nemi szervébe lőttek, és mind a hármukat bedobták a Dunába. A szülők szeme láttára csinálták mindezt a kislánnyal, aztán őket is lelőtték. Ez valamikor 1944 októbertől volt nem sokkal. Ezt pár napra rá már tudtuk, mert a Berta néni itt lakott velünk, és volt egy ápolónő, aki mindig jött őt meglátogatni, és ő mesélte. De nekünk mindig az volt az érzésünk, hogy az ápolónő is benne volt ebben, hogy Olikát elvitték onnan. Ő tudta, hogy haza fognak azon a bizonyos napon menni, és beszélt a nyilasoknak róla, és azok így tudtak utánuk menni. Ők a francia követségen biztonságban lettek volna, védettségben.